

1979, 30. října – Sdělení VONS č. 148 „Odvolací řízení ve věci J. Zmatlíka“ o rozsudku Nejvyššího soudu ČSR snižujícím výši nepodmíněného trestu odnětí svobody Jana Zmatlíka odsouzeného Městským soudem v Praze pro přípravu trestného činu podvracení republiky.

Dne 25. října 1979 proběhlo v Praze před senátem Nejvyššího soudu ČSR, jemuž předsedala JUDr. M. Dojčárová (Generální prokuraturu ČSR zastupoval JUDr. J. Baláš) odvolací řízení v trestní věci J. Zmatlíka, obviněného z přípravy podvracení a podvracení republiky (§§ 7/1, resp. 98/1 tr. z.). Senát zamítl odvolání obviněného i jeho matky a potvrdil rozhodnutí Městského soudu v Praze z 11. 7. 1979 o vině. V intencích návrhu prokuratury však snížil výměru trestu o jeden rok, z tří a půl na dva a půl roku nepodmíněně v I. nápravně výchovné skupině.¹ Jan Zmatlík byl před tímto konečným rozhodnutím soudu po dobu 14 měsíců ve vazbě. Odvolací řízení u Nejvyššího soudu ČSR bylo prohlášeno za neveřejné s odůvodněním, že J. Zmatlík byl před svým zatčením zaměstnán v Kriminologickém ústavu při Generální prokuratuře ČSR.² V první instanci však bylo hlavní líčení veřejné (viz naše sdělení č. 122)³.

Jan Zmatlík stojí pevně za svým socialistickým přesvědčením, jakož i za svým právem shromažďovat a šířit informace v duchu Charty 77, jejímž je signatářem. Soud nad ním považujeme za nespravedlivý a tendenční.⁴

Informace o Chartě 77, r. 2, 1979, č. 15, s. 14–15.

POZNÁMKY

¹ Tento návrh vyslovil zástupce Generální prokuratury ČSR JUDr. Jan Baláš v průběhu zasedání Nejvyššího soudu ČSR a odůvodnil ho tím, že došlo pouze k přípravě trestného činu podvracení republiky. MŠ v Praze, soudní spis k případu Jana Zmatlíka (spis. zn. 1 T 13/79) uložený jako příloha

k rehabilitačnímu spisu, spis. zn. Rt 312/90, protokol o zasedání Nejvyššího soudu ČSR ve věci J. Zmatlíka.

Rozsudek vynesený senátem Nejvyššího soudu ČSR složeným z předsedkyně JUDr. Marie Dojčárové a soudců JUDr. Adolfa Serafina a JUDr. Adolfa Vašaty zrušil předchozí rozsudek Městského soudu v Praze nad Janem Zmatlíkem v odsuzující části, přičemž ho znovu odsoudil pro přípravu trestného činu podvracení republiky k nepodmíněnému trestu odnětí svobody tentokrát v délce dvou a půl roku. Zkrácení trestu bylo v rozsudku odůvodněno tím, že nebylo prokázáno, že by se jednání obžalovaného přiblížilo těsně k dokonání trestného činu. Soudečnický shledal jako polehčující okolnost skutečnost, že Zmatlík vedl řádný život pracujícího člověka. Zmatlík byl znovu odsouzen k propadnutí zajištěných věcí a k zákazu činnosti ve státních orgánech po dobu pěti let. Rozsudek je uložen in: MS v Praze, soudní spis k případu Jana Zmatlíka (spis. zn. 1 T 13/79) uložený jako příloha k rehabilitačnímu spisu, spis. zn. Rt 312/90.

² Stalo se tak na základě podnětu zástupce Generální prokuratury ČSR JUDr. Baláše, který argumentoval možností ohrožení služebního tajemství. Do soudní síně byli z řad veřejnosti připuštěni pouze dva Zmatlíkovi důvěrníci a jeden pracovník Generální prokuratury ČSSR, který se chtěl jednání zúčastnit ze studijních důvodů. Tamtéž.

³ Viz dokument č. 123. K případu viz dále sdělení VONS č. 30, 39, 100 a 218, dokumenty č. 30, 39, 100 a 219, a dokument č. 1135.

⁴ Soudní jednání s Janem Zmatlíkem vzbudilo mezinárodní pozornost. Na Nejvyšší soud ČSR se obrátili telegramy se žádostí o jeho osvobození poslanci západoněmeckého Spolkového sněmu Norbert Blüm a Ulrich Steger. Telegramy jsou uloženy in: MS v Praze, soudní spis k případu Jana Zmatlíka (spis. zn. 1 T 13/79) uložený jako příloha k rehabilitačnímu spisu, spis. zn. Rt 312/90.